

عنوان مقاله:

تحلیل الگوی مسیریابی کودکان ۱۰ تا ۱۴ سال با تاکید بر رشد شناختی (مطالعه موردی: محله لشگر قاسم آباد)

محل انتشار:

دوفصلنامه جغرافیا و توسعه فضای شهری، دوره 8، شماره 1 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 23

نویسندگان:

شیما عابدی - دانشجوی دکتری شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد، مشهد، ایران

تکتم حنایی - دانشیار گروه شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مشهد، مشهد، ایران

زهرا باقرزاده گلمکانی - استادیار گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نیشابور، نیشابور، ایران

خلاصه مقاله:

اهمیت بررسی رشد در حیطه ی رشته روانشناسی کودک تبلور می یابد. از سویی دیگر مقوله ی رشد شناختی به عنوان منبع آگاهی بخش درزمینه رشد کودکان است و در فرآیند مسیریابی کودکان تاثیر دوچندان دارد. توجه به این امر در فضاهای شهری می تواند سبب سهولت مسیریابی موفق کودکان شود. هدف از این پژوهش تحلیل الگوی مسیریابی با تاکید بر رشد شناختی کودکان ۱۰ تا ۱۴ سال می باشند روش تحقیق در پژوهش حاضر کاربردی است. در این راستا به منظور گردآوری داده ها از مشاهدات میدانی، پرسشنامه و بازدید از محدوده استفاده شده است. روش نمونه گیری به صورت تصادفی با استفاده از فورمول کوکران است و تکمیل پرسشنامه توسط ۱۰۶ نفر از کودکانی در بازه ی سنی ۱۰-۱۲ سال و ۱۰۶ نفر از کودکان در بازه ی سنی ۱۴-۱۲ تکمیل گردیده است. تحلیل داده ها برای تحلیل الگوی مسیریابی کودکان با تاثیرپذیری از رشد شناختی در محله لشگر به صورت کمی از روش تحلیل عاملی با استفاده از نرم افزار لیزرل محاسبه گردیده است. در تحلیل داده ها برای ارزیابی ارتباط مابین مسیریابی و رشد شناختی پس از جمع آوری داده ها، اطلاعات حاصل با روش های آماری آزمون تی وابسته، آزمون فرضیات کلموگروف-اسمیرنوف تحلیل گردیده است. نتایج پژوهش حکایت از آن دارد که کودکان در بازه ی سنی ۱۰-۱۲ سال، بیشتر به رنگ نماها، فرم بنا و ساختمان هایی که فرم و عملکرد شاخصی دارند اشاره کرده اند، همچنین کودکان در بازه سنی ۱۴-۱۲ سال به نشانه های شاخص که دارای کالبد متمایز نسبت به سایر ابنیه در محله داشته اند.

کلمات کلیدی:

رشد شناختی، کودک، مسیریابی، محله لشگر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1387952>

